+ ၂၀၀၃
ဇွန်လ
၁၀ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးဦးတင်အေး၏ရှေ့တွင်

ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ ပါ ၉ *

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့်အမိန့် ၄၇ အရ လျှောက်ထားသည့်ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှု၊ မည်သည့်အချက်များအရ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှုကို လျှောက်ထားနိုင်ခြင်း၊ မူလရုံးနှင့်အယူခံရုံးတို့က ပြည့်ပြည့်စုံစုံဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့သည့် ပြဿနာသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁(၁) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အရေးကြီးသောအကြောင်းအရာသစ် ဟုတ်မဟုတ်၊ မည်သည့်အခါ မူလတရားသူကြီးချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်ကို ၄င်းအားဆက်ခံသည့် တရားသူကြီးက ပြန်လည်သုံးသပ်နိုင်သနည်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁(၁) တွင် ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှုကို အောက်ပါအချက်များအရ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

နည်းဥပဒေ ၁(၁) တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည်-

(က) အယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားသော်လည်း အယူခံဝင်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့် ဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊

(ခ) အယူခံဝင်ခွင့်မပြုသော ဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊

(ဂ) စမော်တော်တရားရုံးကတင်သွင်းသော လွှဲအပ်မှုတွင် ချမှတ်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊

---

* ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၁၇

\+ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအမှုအမှတ် ၃၅၆ တွင်ချမှတ်သော ၃-၃-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ အယူခံမှု

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

နစ်နာသည်ဟုထင်မြင်ယူဆသည့်အပြင် ယင်းဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကိုချမှတ်သည့်အချိန်က လုံ့လစိုက်ထုတ်ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မသိနိုင်ခဲ့သော သို့မဟုတ် မတင်ပြနိုင်ခဲ့သောအရေးကြီးသည့်အကြောင်းအရာအသစ်ကို သို့မဟုတ် သက်သေခံအသစ်ကို တွေ့ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ အမှုတွဲတွင်ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အမှားအယွင်း တစ်စုံတစ်ရာပါရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားလုံလောက်သောအကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မိမိအပေါ်ချမှတ်ထားသော ဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကိုပြန်လည်သုံးသပ်စေလိုလျှင် ထိုဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ချမှတ်သောတရားရုံးသို့သက်ဆိုင်ရာစီရင်ချက်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်လျှောက်ထားနိုင်သည်။

ယင်းလျှောက်ထားချက်အပေါ် တရားရုံးကသင့်သည် ထင်မြင်သည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်နိုင်ကြောင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ တွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင် (၄) ဒေါ်အိုင်ဗွီက တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၇-၁၁-၂၀၀၂ ရက်စွဲဖြင့်ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်အား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇ နည်း ၁ နှင့် ပုဒ်မ ၁၁၄ တို့အရ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်တင်ပြရာ၌ အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၇-၁၁-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါအမိန့်ချမှတ်ခဲ့စဉ်က ထိုက်သင့်သောလုံ့လဝီရိယဖြင့်ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးသို့တင်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့် စာရွက်စာတမ်း (သို့မဟုတ်) သက်သေခံချက်အသစ်ရှိကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြထားခြင်းမရှိချေ။ ယခင်ချမှတ်ခဲ့သောတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်းကိုသာ ထပ်မံတင်ပြထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာဒေါ်အိုင်ဗွီ၏ (၁၈-၁၂-၂၀၀၂) ရက်စွဲပါ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်လျှောက်လွှာမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိပါဘဲလျက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးကလက်ခံခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ အထင်အရှားမှားယွင်းနေပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍မူလရုံးနှင့်အယူခံရုံးတို့က ပြည့်ပြည့်စုံစုံဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ်

၁၂၃ နှင့်ပတ်သက်သည့်ပြဿနာမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁(ဂ) ဖော်ပြထားသော နစ်နာသည်ဆိုသူက မတင်ပြခဲ့ရသည့် အရေးကြီးသော အကြောင်းအရာသစ်မဟုတ်ပေ။ အမှုတွဲတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောအမှားအယွင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ ပြန်လည်သုံးသပ်ကြားနာလောက်သည့်အကြောင်းအရာသစ် မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၃၅၆/၂၀၀၂ အမှုကို လျှောက်ထားသူဒေါ်အိုင်ဗွီက ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတွင် ၁၈-၁၂-၂၀၀၂ နေ့ကလျှောက်ထားခဲ့သည်။ ၁၉-၁၂-၂၀၀၂ နေ့ရုံးချိန်းတွင် အမှုစစ်ဆေးသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီး (၁၆) က ဒေါ်အိုင်ဗွီ၏လျှောက်လွှာကို လက်ခံသင့်မသင့် လျှောက်လဲချက်ကြားနာပြီးနောက် လက်ခံကြောင်းအမိန့်ချပြီး၊ လျှောက်ထားခံရသူများထံအကြောင်းကြားစာထုတ်ရန်နှင့် လျှောက်ထားခံရသူများလာရန် ၈-၁-၂၀၀၃ နေ့ချိန်းဆိုသည်။ အမှုစစ်ဆေးသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးမှာ တရားရုံးချုပ်၏အမိန့်အရ ပြောင်းရွှေ့ရသဖြင့် ၁-၁-၂၀၀၃ နေ့တွင်ဆက်ခံသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးအား လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သည်။ အမှုချိန်းဆိုထားသည့် ၈-၁-၂၀၀၃ ရုံးချိန်းနေ့တွင် လျှောက်ထားခံရသူများလာရောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် ၎င်းတို့ထံအကြောင်းကြားစာ ထပ်မံထုတ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၄(၂) ခြွင်းချက် (က) အရဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ရာ တိုင်းတရားရုံးက ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှုလက်ခံဆောင်ရွက်ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက်	-	ဦးလှကြည် (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်	-	(၁) ဦးကျော်မြင့် (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
		(၂) မှ (၈) ထိ ဒေါ်ခင်မေသန်း (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
		(၉) ကိုယ်တိုင်

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၆ အမှုတွင် တရားလိုဒေါ်ခင်မေရင်က တရားပြိုင်ဦးမြင့်ဝင်း၊ ဦးစိန်မြင့်၊ ဒေါ်ဆေးလ်ဗီယာ၊ ဒေါ်အိုင်ဗွီ၊ ဒေါ်မြတ်တီပိုပို၊ ဒေါ်အေးအေးမြင့်၊ ဦးအောင်နိုင်၊ ဒေါ်ကလျာဝင်းတင်၊ ဒေါ်ခင်မေသန်း တို့အပေါ် ဖခင်ဦးအိုက်မောင်ညာ ကျန်ရစ်သောအမွေပုံပစ္စည်းကို စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ ဒေါ်ခင်မေရင်သည် အမွေပုံပစ္စည်းများ၏ ၁၀ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည်။

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဒေါ်အိုင်ဗွီ (မူလရုံးတရားပြိုင်-၄) ကမကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၂ ခုနှစ် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၇ တွင်အယူခံဝင်ရောက်ရာ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ပဏာမဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး အယူခံကိုစရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဒေါ်အိုင်ဗွီက မကျေနပ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့် အမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁ အရ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်လျှောက်ထားရာ တိုင်းတရားရုံးကလျှောက်ထားချက်ကိုခွင့်ပြုပြီး ပြန်လည်ကြားနာဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချသည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ခင်မေရင် (မူလရုံးတရားလို) ကမကျေနပ်၍ ဤအထွေထွေအယူခံမှု လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံမှုတွင် အဓိကဆုံးဖြတ်ရန်ပြဿနာဖြစ်သော ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်း ရှိ မရှိ သုံးသပ်ရာ၌ အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားပြိုင်-၄) ဘက်မှတင်ပြသည့် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၃ အရရေတွက်ရန်သင့် မသင့် စိစစ်ရာတွင် အပိုဒ် ၁၂၃ ၏ ဆိုလိုရင်းအပေါ် တိုင်းတရားရုံးကမိမိယူဆထားချက်အား ထည့်သွင်းသုံးသပ်ဖော်ပြကြောင်း၊ မူလရုံးက ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၄၄ အရ ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းကို မှားယွင်းသည်ဟုဖော်ပြထားခြင်းသည်လည်း မရှိကြောင်း၊ အပိုဒ် ၁၂၃ သည် အမွေပုံကိုစီမံခန့်ခွဲသူထံမှ ရသင့် ရထိုက်သောအမွေဝေစုကို စွဲဆိုသည့်အမှုနှင့်သာသက်ဆိုင်သည်ဟု **မမြကြည်နှင့် မအေးတင်ပါ ၂** [၁] အမှု တွင်ထုံးဖွဲ့ထားကြောင်း၊ အမွေဆိုင်တစ်ဦးသည် မခွဲဝေရသေးသည့် အမွေပုံပစ္စည်းပေါ်လက်ရှိနေထိုင်ခြင်းမှာ

(၁) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး (ရုံးချုပ်) စာ ၉၈၃

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

အခြားအမွေဆိုင်များ၏ပိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်နေထိုင်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် အပိုဒ် ၁၄၄ အရ ဆန့်ကျင်ပိုင်ဆိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်ဟုမယူဆနိုင်ကြောင်း၊ ၄င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုသည် အမွေဆိုင်အားလုံးအတွက်ဖြစ်သည်ဟု **ဦးဘဖေပါ ၆ နှင့် မချိုတီး (ခ) မညွန့်**[၂] အမှုလမ်းညွှန်စီရင်ထုံးရှိကြောင်း၊ ယခုစွဲဆိုသောအမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် မူလရုံးကကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၄၄ အရ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို အယူခံရုံးက လက်ခံအတည်ပြုခြင်းမှာ အမှုတွဲတွင်ထင်ရှားသောအမှားအယွင်းပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ထို့ပြင်အမွေခွဲဝေပေးကြောင်း မှတ်တမ်းလွှာသက်သေခံ (၂) သည် နှုတ်ဖြင့်သဘောတူခွဲဝေပြီးနောက်မှ မှတ်တမ်းပြုလုပ် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ မှတ်ပုံတင်ရန် လို မလို ပြန်လည်သုံးသပ်သင့်သည်ဆိုသည်အချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အမွေခွဲဝေပေးကြောင်း မှတ်တမ်းတွင် အမွေပေးသူသော်လည်းကောင်း အမွေဆက်ခံသူများသော်လည်းကောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ယင်းမှတ်တမ်းနှင့်ပူးတွဲထားသောလက်ဝတ်ရတနာ (၂၃) မျိုး၏ပစ္စည်းစာရင်းပါရှိပြီး ရွှေတစ်ကျပ်သားလျှင်တန်ဖိုး ၈၀၀၀၀ ကျပ်ဟုဖော်ပြထားကြောင်း၊ အမွေခွဲပေးသည်ဆိုသော ၁၉၇၀ ခုနှစ်ကာလက ရွှေတစ်ကျပ်သားလျှင် တန်ဖိုး ၁၀၀၀ ကျပ်ပင်မကျော်ကြောင်း၊ မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်သက်သေခံ (၁) သည် မှတ်ပုံတင်မထားသဖြင့် စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉ အရ တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ပြသရန်အတွက်သက်သေခံမဝင်သော်လည်း ယင်းပုဒ်မခြွင်းချက်အရ အယူခံတရားလို (မူလရုံးတရားပြိုင်-၄) သည် အမွေပစ္စည်းကို မည်သို့မည်ပုံလက်ဝယ်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ အမွေဆိုင်တစ်ဦးအတွက်မဟုတ်ဘဲ အမွေဝေစုရယူသူအဖြစ် ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားနေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည့်အချက်အလက်များကို သက်သေထင်ရှားပြသရန်အတွက် သက်သေခံဝင် မဝင်သုံးသပ်သင့်သည့်အချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေခံ (၁) စာချုပ်တွင်လက်မှတ်ရေးထိုးကြသော ဦးအိုက်မောင်ညှာ၊ ဦးမောင်မောင်သောင်းနှင့်အသိသက်သေဦးမန်ဂျူ ဒေါ်သက်တို့အားလုံး ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်၍

(၂) ၁၉၆၆ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (ရုံးချုပ်) စာ ၇၂၇

သက်သေအဖြစ်တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးကယင်းသက်သေခံ စာရွက်စာတမ်းများကို ဒေါ်အိုင်ဗွီက သက်သေထင်ရှားတင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိဟုသုံးသပ်ထားပြီး အယူခံရုံးကလည်း တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်များ အကြားအမွေဝေစုခွဲဝေပြီးခြင်းမရှိသေးဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းခြင်းကို မှတ်ပုံ မတင်သည့်အပေးစာချုပ်အရ လက်ရောက်ရယူသူသည် ပစ္စည်းလွှဲ ပြောင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က၏ အကာအကွယ်ကိုရခွင့်မရှိဟု **ဦးဥမားပသီး နှင့် ဦးဘိစနပ် ပါ ၂**[၃] အမှုတွင်ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း။ မူလဒီကရီချမှတ်သည့်အခါ ဝီရိယစိုက်ထုတ်သင့်သမျှ စိုက်ထုတ်၍ရှာဖွေ ခဲ့သော်လည်း မသိ၊ မရှိ၊ မတင်ပြနိုင်၍နောက်မှအရေးကြီးသည့် အကြောင်းအချက် သက်သေခံချက်အသစ်ဖြစ်စေ၊ အမှုတွင်ထင်ရှား သည့်အမှားအယွင်းတစ်စုံတစ်ရာဖြစ်စေတွေ့ရှိလျှင် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့်အမိန့် ၄၇ နည်း ၁(၁) အရပြန်လည်သုံးသပ်ရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးတို့ကချမှတ်ခဲ့သောဒီကရီ၌ အရေးကြီးသောသက်သေခံချက် အကြောင်းအရာသစ်တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသည့်ပြင် အမှားအယွင်း ပေါ်ပေါက်မှုမတွေ့ရဘဲ ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှုကို လက်ခံခွင့်ပြု ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟုဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တရားမအထွေထွေ မှုလျှောက်ထားရာတွင် နို့တစ်စာချအပ်အတည်မပြုမီ တရားသူကြီး ပြောင်းရွှေ့သွားသဖြင့် နောက်ဆက်ခံတရားသူကြီးက နှစ်ဖက်ကြားနာ လျှောက်လက်ခံခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၄၇ နည်း ၂ နှင့်ကိုက်ညီမှုရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် (၁) ၏ရှေ့နေက ဦးအိုက်မောင်ညွှာသည် ကရင်လူမျိုး၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုးကွယ်သူဖြစ်၍ ၎င်းကွယ်လွန်သော အခါကျန်ရစ်သောပစ္စည်းကိုအမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေအရ ဆုံးဖြတ် ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးအိုက်မောင်ညွှာသည် ၁၅-၂-၇၃ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ကြောင်း၊ ၁၂ နှစ်အတွင်းအမွေတောင်းခံရမည်ကို ၁၆ နှစ် ၂ လ ၁၃ ရက်ကြာမှအမွေတောင်းခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေဆိုင်တစ်ဦး ကကျန်အမွေဆိုင်တစ်ဦးအပေါ် အမွေရလိုကြောင်းစွဲဆိုသည့်အမှုတွင်

---

(၃) ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၄၉ (စုံညီ)

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၃ အရ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေတောင်းခံရာတွင်စောလျှင်စွာ တောင်းခံရမည်ကို လုံလောက်သောအကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ ကြန့်ကြာပါက အခွင့်အရေးဆိတ်သုန်းသွားမည်ဖြစ်၍ ရုံးတော်သို့အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာတင်ပြခြင်းမရှိသည်သည့်အချက်ကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက သုံးသပ်ဝေဖန်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးသည့်စာချုပ် သက်သေခံ (၁) နှင့် ဦးအိုက်မောင်ညာက သားသမီး (၁၀) ဦးအား လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းနှင့်အိမ်ခွဲဝေပေးသည့်မှတ်တမ်းသက်သေခံ (၂) တို့မှာ သားချင်းတစ်စုစီမံမှုဖြစ်၍နှုတ်ဖြင့်စီမံနိုင်ကြောင်း၊ **မကျော့ နှင့် ဒေါ်ကျေးအု** [၄] **အမှု နှင့် ဦးဘဖေပါ ၆ နှင့် မချိုတီး (ခ) မညွန့်**[၂] အမှုစီရင်ထုံးများရှိပါကြောင်း အဓိကကျသည့်ဥပဒေအချက်အလက်များကိုသုံးသပ်သင့်ပါလျက် အထောက်အထားခိုင်လုံစွာစဉ်းစားဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမပြုသည့် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့်ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသည့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်တို့ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန်လိုအပ်သောကြောင့် ပြန်လည်သုံးသပ်ရန်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာမှန်ကန်မျှတပါကြောင်း၊ အမှုကိုပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်အတွက် တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၃၅၆/၂၀၀၂ ကို ၁၈-၁၂-၂၀၀၂ နေ့ကလျှောက်ထားကြောင်း၊ ၁၉-၁၂-၂၀၀၂ နေ့တွင် လက်ခံသင့်မသင့် လျှောက်လဲချက်ကြားနာပြီး လက်ခံကြောင်းအမိန့်ချကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူများထံအကြောင်းကြားစာထုတ်ဆင့်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူများလာရောက်ရန် ၈-၁-၂၀၀၃ နေ့ချိန်းဆိုကြောင်း။ အမှုစစ်ဆေးသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးမှာ တရားရုံးချုပ်အမိန့်အရ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်သဖြင့် ဆက်ခံသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးက ၈-၁-၂၀၀၃ ရုံးချိန်းနေ့တွင် လျှောက်ထားခံရသူများမလာရောက်သဖြင့်အကြောင်းကြားစာထပ်ထုတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၂-၁-၂၀၀၃ နေ့တွင် နှစ်ဖက်အမှုသည်စုံလင်သဖြင့် လျှောက်လဲချက်ကြားနာရန် ၄-၂-၂၀၀၃ နေ့ချိန်းဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၈ အရပြန်လည်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန် အမိန့်ချခြင်းဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ရာမှားယွင်းချွတ်ချော်ခြင်း မရှိကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

---

(၄) ၁၉၃၅ အောအိုင်အာရ် ၃၅၅

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

အယူခံတရားပြိုင် (၂) မှ (၉) ထိ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး နှုတ်ဖြင့်လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် ၄င်းတို့၏ဖခင်မှာ ဝန်ထမ်းဖြစ်၍ ပညာအမွေသာပေးနိုင်ကြောင်း၊ အတွင်းပစ္စည်းခွဲဝေပေးသည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း အယူခံတရားလို၏လျှောက်ထားချက်ကို ထောက်ခံပါကြောင်းလျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တရားမမှုများစစ်ဆေးစီရင်ရာ၌ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေတွင် ဒီကရီကို အယူခံဝင်ခွင့်ပြုပြီး အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသောအမိန့်ကိုလည်း အယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားသည်။ အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသောအမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခွင့်ပြုထားသည်။ ထို့ပြင်တရားမမှုခင်းများတွင် အမှားအယွင်းများကိုအယူခံသည့်နည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားသည့်နည်းဖြင့်လည်းကောင်း ပြင်ဆင်စေမည်ဆိုလျှင် အချိန်ကုန်လူပမ်းဖြစ်နိုင်သည့်အတွက် တရားသူကြီးတစ်ဦးသည် မိမိအမိန့်ကို မိမိပြန်လည်သုံးသပ်နိုင်ရန်တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ နှင့်အမိန့် ၄၇ ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမှုတွင်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ရပ်ကြောင့် နစ်နာသူသည် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇ နည်း ၁(၁) တွင်ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေလိုမှုကို အောက်ပါအချက်များအရ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

နည်းဥပဒေ ၁(၁) တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည်-

(က) အယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားသော်လည်း အယူခံဝင်ခဲ့ခြင်း မရှိသည့် ဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊

(ခ) အယူခံဝင်ခွင့်မပြုသောဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊

(ဂ) စမော်တော်တရားရုံးကတင်သွင်းသောလွှဲအပ်မှုတွင် ချမှတ်သောဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊

နစ်နာသည်ဟုထင်မြင်ယူဆသည့်အပြင် ယင်းဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကိုချမှတ်သည့်အချိန်က လုံ့လစိုက်ထုတ်ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း မသိနိုင်ခဲ့သော သို့မဟုတ် မတင်ပြနိုင်ခဲ့သော အရေးကြီးသည့်အကြောင်းအရာအသစ်ကို သို့မဟုတ် သက်သေခံအသစ်ကို တွေ့ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ အမှုတွဲတွင်ပေါ်လွင်

ထင်ရှားသော အမှားအယွင်း တစ်စုံတစ်ရာပါရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ အခြားလုံလောက်သော အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်စေ၊ မိမိအပေါ်ချမှတ်ထားသော ဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကိုပြန်လည်သုံးသပ်စေလိုလျှင် ထိုဒီကရီ သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ချမှတ်သောတရားရုံးသို့ သက်ဆိုင်ရာစီရင်ချက်ကို ပြန်လည် သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်သည်။

ယင်းလျှောက်ထားချက်အပေါ် တရားရုံးကသင့်သည်ထင်မြင်သည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်နိုင်ကြောင်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင် (၄) ဒေါ်အိုင်ဗွီက တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၇-၁၁-၂၀၀၂ ရက်စွဲဖြင့်ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်အား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇ နည်း ၁ နှင့် ပုဒ်မ ၁၁၄ တို့အရ ပြည်လည်သုံးသပ်ပေးရန်တင်ပြရာ၌ အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၏ ၂၇-၁၁-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါအမိန့်ချမှတ်ခဲ့စဉ်က ထိုက်သင့်သောလုံလဝီရိယဖြင့်ရှာဖွေခဲ့သော်လည်း တိုင်းတရားရုံးသို့တင်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့် စာရွက်စာတမ်း (သို့မဟုတ်) သက်သေခံချက်အသစ်ရှိကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြထားခြင်းမရှိချေ။ ယခင်ချမှတ်ခဲ့သောတိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်းကိုသာထပ်မံတင်ပြထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။

သို့ဖြစ်ရာဒေါ်အိုင်ဗွီ၏ (၁၈-၁၂-၂၀၀၂) ရက်စွဲပါပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်လျှောက်လွှာမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇ နည်း ၁ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲလျက် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက လက်ခံခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ အထင်အရှားမှားယွင်းနေပေသည်။

ကရင်လူမျိုး၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုးကွယ်သူဦးအိုက်မောင်ညှာ နှင့်ဒေါ်ဥတို့တွင် သားသမီး (၁၀) ဦးမွေးဖွားခဲ့သည်။ ဒေါ်ဥသည် ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ပြီး ဦးအိုက်မောင်ညှာသည် ဒေါ်ပွားနှင့်ထပ်မံ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပြီး သားသမီးမထွန်းကားခဲ့ပေ။ ဦးအိုက်မောင်ညှာသည် ကြည့်မြင်တိုင်တိုက်နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် ၇၉၊ မြေကွက်အမှတ် (၇) (ဒီ-၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၂၊ ဧရိယာ (၀. ၀၈၆) ဧကရှိ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိနေအိမ်ကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၈၄၉/၅၉ ဖြင့် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဒေါ်ပွားသည် ၂၀-၁၀-၇၀ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

ဦးအိုက်မောင်ညှာသည် ၁၅-၂-၇၃ နေ့တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဦးအိုက်မောင်ညှာသည် သေတမ်းစာရေးသားခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ဖခင်ကွယ်လွန်စဉ်ကျန်ရစ်ခဲ့သောအမွေပစ္စည်းကို လက်ရှိထားသူ ဦးမောင်မောင်သောင်း (ခ) ဦးမာတင်ညှာ ထံမှကျန်ညီအစ်ကိုမောင်နှမ (၉) ဦးကအမွေဆက်ခံခြင်းအက်ဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်ပေးရန် တောင်းဆိုသော်လည်း ၁၇-၁-၂၀၀၁ ရက်စွဲပါစာဖြင့်ငြင်းဆိုခဲ့သည်။ ဦးမောင်မောင်သောင်း (ခ) ဦးမာတင်ညှာသည် ၂၅-၃-၂၀၀၁ နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဦးအိုက်မောင်ညှာ၏အငှမပြောက်သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မရင်က ကျန်ညီအစ်ကိုမောင်နှမ (၉) ဦးအပေါ် ဖခင်ဦးအိုက်မောင်ညှာကျန်ရစ်ခဲ့သော အမွေပုံပစ္စည်းများကိုစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုဖြင့် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၆/၂၀၀၁ တွင်စွဲဆိုသည်။ တရားပြိုင် (၉) ဦးအနက် ဦးမောင်မောင်သောင်း (ခ) ဦးမာတင်ညှာ၏ဇနီးဒေါ်အိုင်ဗွီ (တရားပြိုင်-၄) မှအပကျန်တရားပြိုင် (၈) ဦးကဖြောင့်ဆိုလွှာတင်သွင်းသည်။

မူလရုံးတွင်အဓိကထားအငြင်းပွားသည်မှာ ဖခင်ဦးအိုက်မောင်ညှာမကွယ်လွန်မီက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်အား မေတ္တာဖြင့်ပေးကမ်းသည့်စာချုပ်သက်သေခံ (၁) ဖြင့် ဦးမောင်မောင်သောင်းနှင့် ဒေါ်အိုင်ဗွီတို့အားအမွေခွဲဝေပေးပြီး ကျန်သားသမီးများအားအမွေဝေစုအဖြစ် ရွှေငွေလက်ဝတ်လက်စားများကိုခွဲဝေပေးကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (၂) မှတ်တမ်းကို ဒေါ်အိုင်ဗွီ (တရားပြိုင်-၄) ကတင်ပြပြီး အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကိုလက်ရှိထား၍ဆန့်ကျင်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်မှာ ၁၂ နှစ်ကျော်ပြီးဖြစ်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေအပိုဒ် ၁၂၃ အရဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်အိုင်ဗွီကတင်ပြသည်။

မူလရုံးကအမွေဆိုင်တစ်ဦးသည် အမွေပုံပစ္စည်းကိုလက်ရှိထားခြင်းမှာသာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ထားရှိသည်ဟုယူဆရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မခွဲဝေရသေးသည့်အမွေပုံပစ္စည်းအပေါ် လက်ရှိထိုပစ္စည်းကို အမွေဆိုင်အားလုံးအတွက်လက်ရှိနေထိုင်ခြင်းမှာ အခြားအမွေဆိုင်များ၏ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်နေထိုင်သည်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၄၄ အရဆန့်ကျင်ပိုင်ဆိုင်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ လက်ရှိနေထိုင်သူ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ အမွေဆိုင်အားလုံးအတွက်ဖြစ်သည်ဟု

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

ကောက်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ **မမြကြင် နှင့် မအေးတင်ပါ**[၁] **အမှုနှင့် ဦးဘဖေပါ ၆ နှင့် မချိုတီး (ခ) မညွန့်ပါ၂**[၂] အမှုစီရင်ထုံးများကို ကိုးကားသုံးသပ်ပြီးကာလစည်းကမ်းသတ် (၁၂) နှစ် ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်းဆုံးဖြတ်သည်။

တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၇ / ၂၀၀၂ တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်အိုင်ဗွီနှင့်ဦးမောင်မောင်သောင်း (ခ) ဦးမာတင်ညွှာတို့သည် ဖခင်ဦးအိုက်မောင်ညွှာကျန်ရစ်ခဲ့သောအမွေပစ္စည်းကိုလက်ရှိထားနေထိုင်ခြင်းဖြစ်၍ အခြားအမွေဆိုင်များ၏ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဆန့်ကျင်နေထိုင်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း **ဦးဘဖေပါ၆ နှင့် မချိုတီး (ခ) မညွန့်ပါ၂**[၂] အမှုစီရင်ထုံးကိုပင် ကိုးကားသုံးသပ်ထားသည်။ ထို့ပြင်ဒေါ်အိုင်ဗွီ (မူလရုံးတရားပြိုင်-၄) ဘက်မှတင်ပြသည့် အမွေရှင်ဦးအိုက်မောင်ညွှာကွယ်လွန်သည့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှစတင်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ရမည်ဆိုခြင်းကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း၊ အမွေပုံပစ္စည်းကို အမွေဆိုင်များကခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုသည့် သက်သေခံ (၉) နို့တစ်စာပေးပို့သော ၂၈-၉-၈၉ နေ့မှစတင်၍ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအချိန်သည်ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၃ အရပေးသင့်သော သို့တည်းမဟုတ် ပေးအပ်သင့်သောအချိန်ရောက်ကြောင်းသုံးသပ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့်ကာလစည်းကမ်းသတ်ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူလရုံးနှင့်အယူခံရုံးတို့က ပြည့်ပြည့်စုံစုံဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၂၃ နှင့်ပတ်သက်သည့်ပြဿနာမှာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇ နည်း ၁(၁) ဖော်ပြထားသောနစ်နာသည်ဆိုသူက မတင်ပြခဲ့ရသည့်အရေးကြီးသောအကြောင်းအရာသစ်မဟုတ်ပေ။ အမှုတွဲတွင်ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောအမှားအယွင်းလည်းမဟုတ်ပေ။ ပြန်လည်သုံးသပ်ကြားနာလောက်သည့်အကြောင်းအရာသစ်မဟုတ်ပေ။

တစ်ဖန်အမွေရှင်ဦးအိုက်မောင်ညွှာသက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဆိုသောမေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းစာချုပ် သက်သေခံ (၁) နှင့်လက်ဝတ်လက်စားရတနာများကို ခွဲဝေပေးသည့်မှတ်တမ်းသက်သေခံ (၂) မှာနှုတ်ဖြင့်သဘောတူခွဲဝေပြီးနောက် မှတ်တမ်းပြုလုပ်မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ ပြန်လည်သုံးသပ်သင့်သည်ဆိုခြင်းနှင့်

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

ပတ်သက်၍ဦးအိုက်မောင်ညှာက အချင်းဖြစ်မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းဖြစ်သည့်မြေနှင့်အိမ်ကို သားဖြစ်သူဦးမောင်မောင်သောင်း (ခ) ဦးမာတင်ညှာအား မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးသည့် စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်အိုင်ဗွီ (မူလရုံးတရားပြိုင်-၄) က ထွက်ဆိုတင်ပြခြင်းကြောင့် သက်သေထင်ရှားပြသရန်တာဝန်မှာ ဒေါ်အိုင်ဗွီ၏တာဝန်ဖြစ်သည်။ မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းစာချုပ်သက်သေခံ (၁) မှာ မရွှေ့မပြောင်း နိုင်သောပစ္စည်းကို မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ နှင့် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ပြုလုပ်မှသာ တရားဝင် သည်။ **ဦးအောင်ထွန်းပါ ၆ နှင့် ဦးထွန်းတင်**(၁) အမှုကိုကြည့်ပါ။

ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန်လျှောက်ထားမှုကိုလက်ခံရာတွင် သက်သေခံ (၁) စာချုပ်မှာစာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉ ခြွင်းချက်အရအယူခံတရားလိုသည် အမွေပုံပစ္စည်းကို မည်သို့မည်ပုံ လက်ဝယ်ရရှိကြောင်း၊ အမွေဆိုင်တစ်ဦးအဖြစ်မဟုတ်ဘဲ အမွေဝေစုရသူ အဖြစ် ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားနေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည့်အချက်များ ကို သက်သေထင်ရှားပြသရန်အတွက် သက်သေခံ ဝင် မဝင် သုံးသပ်သင့် သည့်အချက်တွေ့ရှိရကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉ ခြွင်းချက်မှာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-ကအရ တစ်ပိုင်းတစ်စဆောင်ရွက် ပြီးသည့်အခြေအနေတွင် ပစ္စည်း၏တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို လက်ရှိရယူ ထားသူအား အကာအကွယ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က မှာအောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်သည်-

> " Where any person contracts to transfer for consid eration any immoveable property by writing signed by him or on his behalf from which the terms necessary to constitute the transfer can be ascertained which reasonable certainty."

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က ၏အကာ အကွယ်ရရှိရန်မှာ ပစ္စည်းကိုအဖိုးစားနားဖြင့် လွှဲပြောင်းပေးရမည်ဖြစ်

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံစီရင်ထုံး (ရုံးချုပ်) စာ ၇၅၅

သည်။ သက်သေခံ (၁) မှာ မေတ္တာဖြင့်အပိုင်ပေးစာချုပ်ဖြစ်သော ကြောင့် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇(၁) (က) အရ မှတ်ပုံတင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဦးအိုက်မောင်ညာက ၎င်း၏သားသမီး (၉) ဦးအားလက်ဝတ် ရတနာများခွဲဝေပေးသည့်မှတ်တမ်းသက်သေခံ (၂) တွင်ပစ္စည်းလက်ခံ ရရှိသည်ဆိုသူသားသမီး (၉) ဦးနှင့် ဦးအိုက်မောင်ညာတို့လက်မှတ် ရေးထိုးခြင်းမရှိသည့်ပြင် ထိုသို့ပစ္စည်းခွဲဝေပေးခြင်းမရှိကြောင်းလည်း ငြင်းဆိုထားကြသည်။ မူလရုံးကသက်သေခံ (၁) နှင့် (၂) စာရွက်စာတမ်း များသည် ကျန်ရှိသောအမွေဆိုင်များအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိ ကြောင်းဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက တရားမအထွေထွေမှုအမှတ် ၃၅၆/၂၀၀၂ အမှုကို လျှောက်ထားသူဒေါ်အိုင်ဗွီက ရန်ကုန်တိုင်းတရား ရုံးတွင် ၁၈-၁၂-၂၀၀၂ နေ့ကလျှောက်ထားခဲ့သည်။ ၁၉-၁၂-၂၀၀၂ နေ့ရုံးချိန်းတွင် အမှုစစ်ဆေးသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီး (၁၆) က ဒေါ်အိုင်ဗွီ၏လျှောက်လွှာကို လက်ခံသင့်မသင့် လျှောက်လဲချက်ကြားနာ ပြီးနောက်လက်ခံကြောင်းအမိန့်ချပြီး၊ လျှောက်ထားခံရသူများထံ အကြောင်းကြားစာထုတ်ရန်နှင့် လျှောက်ထားခံရသူများ လာရန် ချိန်းဆိုသည် အမှုစစ်ဆေးသူတွဲဖက်တိုင်းတရားသူကြီးမှာ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်အရပြောင်းရွှေ့ရသဖြင့် ၁-၁-၂၀၀၃ နေ့တွင် ဆက်ခံသူတွဲဖက် တိုင်းတရားသူကြီးအား ပြောင်းပေးခဲ့သည်၊ အမှုချိန်းဆိုထားသည့် ၈-၁-၂၀၀၃ ရုံးချိန်းနေ့တွင် လျှောက်ထားခံရသူများလာရောက်ခြင်း မရှိသဖြင့် ၎င်းတို့ထံ အကြောင်းကြားစာထပ်မံထုတ်ခြင်း ဖြစ်သော ကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၄(၂) ခြွင်းချက် (က) အရဆောင်ရွက် ခြင်းဖြစ်ရာ တိုင်းတရားရုံးက ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးစေ လိုမှု လက်ခံဆောင်ရွက်ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်အိုင်ဗွီသည် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးတရားမအထွေထွေမှု အမှတ် ၃၅၆/၂၀၀၂ တွင် ရန်ကုန်တိုင်းတရားမအယူခံမှု အမှတ် ၂၇၇ /၂၀၀၂ ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့် အကြောင်းပြချက်များမှာ အကြောင်းအရာသစ်များ မဟုတ်ပေ။ အမှုတွဲတွင်ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော အမှားအယွင်းတစ်စုံ

၂၀၀၃
ဒေါ်ခင်မေရင်
နှင့်
ဒေါ်အိုင်ဗွီ
ပါ ၉

တစ်ရာလည်းမတွေ့ရှိရသဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၇၊ နည်း ၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အချက်များနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့်ဤအယူခံမှုကိုခွင့်ပြုသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးက တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃၇/၂၀၀၂ အမှုအား ပြန်လည်ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန်ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏စီရင်ချက်နှင့်ပဏာမဒီကရီကိုအတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေခကျပ် ၂၀ဝိ/- သတ်မှတ်သည်။